

Sygn. akt IV U 9/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania H. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 listopada 2012 r. (Nr (...))

w sprawie H. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje H. Z. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2013 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.11.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy H. Z. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43) albowiem wnioskodawca nie wykazał na dzień 1.01.1999 r. co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony H. Z., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Odwołujący się twierdził, iż pozwany ZUS bezzasadnie odmówił uwzględnienia okresu zatrudnienia od dnia 22.09.1986 r. do 30.04.1996 r. na podstawie zaświadczenia wystawionego przez Centrum Budownictwa w S.. Ubezpieczony twierdził dalej, iż w okresie tym był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Oddział ZUS wnosił o jego oddalenie, argumentując, iż przedstawione przez H. Z. zaświadczenie z dnia 4.09.2001 r. nie określa pełnej treści charakteru pracy zgodnie z przepisami Rady Ministrów z 7.02.1983 r. oraz nie powołuje się na przepisy resortowe.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony H. Z., ur. (...), złożył w dniu 31.10.2012 r. wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury w wieku obniżonym. Na podstawie świadectw pracy, które przedłożył wnioskodawca pozwany organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 28 lat, 8 miesięcy i 13 dni, w tym 9 lat, 9 miesięcy i 20 dni okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Pozwany nie zaliczył natomiast do tej kategorii okresu zatrudnienia H. Z. od dnia 22.09.1986 do 30.04.1996 r. ponieważ zaświadczenie to nie spełniało warunków świadectwa pracy określonego w § 2 ust. 2 rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983 r. W związku z tym zaskarżoną decyzją z dnia 30.11.2012 r. pozwany ZUS odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 58 a.e.). W toku postępowania rozpoznawczego ubezpieczony popierał odwołanie i wnosił o zaliczenie okresu zatrudnienia od dnia 22.09.1986 do 30.04.1996 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. do kategorii prac w warunkach szczególnych. H. Z. zeznał, iż w okresie tym był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego i każdego dnia odbywał kursy samochodem marki „Jelcz” wożąc materiały budowlane z bazy przedsiębiorstwa na teren budów. Często też jeździł do pobliskich miejscowości tj. S. P. i M. M., gdzie przedsiębiorstwo prowadziło budowy (k. 10 v i 22 v). Prace te wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy, również w okresie zimowym.

W toku postępowania Sąd przeprowadził ponadto dowód z akt osobowych H. Z., w których to aktach znajdują się dokumenty dotyczące zatrudnienia wnioskodawcy, tj. podanie o przyjęcie do pracy na stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego, kwestionariusz osobowy i świadectwo pracy tzw. ogólne. Przedsiębiorstwo to zostało przejęte przez Centrum Budownictwa w S.. W dniu 4.09.2001 r. wystawione zostało przez Centrum Budownictwa w S. zaświadczenie stwierdzające, że H. Z. był zatrudniony w tym przedsiębiorstwie w okresie od 22.09.1986 do 30.04.1996 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, które odpowiada wykazowi A Dział VIII pkt 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43).

H. Z. w dacie złożenia wniosku o emeryturę pozostawał w zatrudnieniu i nie był też członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie H. Z. jest uzasadnione. Dowody z dokumentów w postaci świadectwa pracy tzw. ogólnego oraz dokumentów znajdujących się w aktach osobowych korespondują z treścią zeznań ubezpieczonego odnośnie rodzaju pracy, którą wykonywał on w okresie od 22.09.1986 do 30.04.1996 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) i następcy prawnego – Centrum Budownictwa sp. z o.o. w S.. Z dowodów tych wynika, iż ubezpieczony pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 t. Jego praca polegała na transportowaniu materiałów budowlanych na teren budów prowadzonych przez przedsiębiorstwo i była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Okoliczność, iż ostatni pracodawca nie wystawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych wg wzoru określonego przez przepis § 2 ust. 2 rozporządzenia RM z dnia 7.02.1983 r. nie decyduje iż sporny okres nie może być zaliczony do kategorii prac w warunkach szczególnych. W zaświadczeniu wystawionym 4.01.2001 r. były pracodawca podał podstawę prawną zaliczenia pracy do warunków szczególnych. Przepisy resortowe nie obowiązują od 1.01.1999 r. i powoływanie się na ich treść ma jedynie charakter porządkujący w myśl orzecznictwa Sądu Najwyższego.

W tej sytuacji Sąd przyjął, iż sporny okres podlega zaliczeniu do kategorii prac w warunkach szczególnych i po doliczeniu tego okresu do okresu pracy w warunkach szczególnych tj. 9 lat 9 miesięcy i 13 dni, łączny okres zatrudnienia H. Z. w warunkach szczególnych znacznie przekracza wymagany próg 15 lat na dzień 01.01.1999 r.

Konkludując Sąd Okręgowy uznał, iż wnioskodawca spełniał warunki do przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym na dzień 01.01.2013 roku, albowiem pozostawał w zatrudnieniu w dacie złożenia wniosku o emeryturę a po zmianie przepisów od 01.01.2013 r. fakt ten nie miał znaczenia prawnego. H. Z. spełnił przesłanki określone w § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt. 1 i 3 cyt. Wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w zw. z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS i z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 2 kpc.